Σε Ευρώπη, Ασία, Αμερική και σε κάθε γωνία του πλανήτη – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ο κοινωνικός ξεσηκωμός σε διεθνές επίπεδο, από τα Βαλκάνια και την Γαλλία μέχρι την Λατινική Αμερική και το Μπαγκλαντές, φανερώνει ότι στο εδώ και στο τώρα υπάρχουν οι τρόποι για κάτι διαφορετικό, εάν υπάρχει με την σειρά της η κοινωνική-συλλογική φαντασία και ενέργεια. Όπως και στο Πολυτεχνείο το ‘73, η ίδια η κοινωνία δεν μπορούσε να φανταστεί τον εαυτό της σε κάτι διαφορετικό από αυτό που βίωνε εγκλωβισμένη από τον διαρκή φόβο του δικτατορικού καθεστώτος. Έτσι και τώρα, η κοινωνική βάση έχει εγκλωβιστεί στα δίπολα και στα αδιέξοδα διαχείρισης και κυβερνησιμότητας που της παρέχει η ίδια η Εξουσία, χωρίς την οραματικότητα κάποιας προοπτικής για κάτι καλύτερο, εσωτερικεύοντας το αίσθημα της διαρκούς ήττας και υποτίμησης της ίδιας της ζωής, η οποία για καπιταλισμό και κράτος δεν έχει καμία αξία.

ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ “ΑΔΥΝΑΤΟ”, ΕΦΙΚΤΟ

Τα “καθεστώτα” πέφτουν με εξεγέρσεις

Συνηθίζεται όταν ακούμε για την εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973 να δημιουργείται η εικόνα κάποιου γεγονότος μακρινού, που ανήκει σε μία άλλη τελείως εποχή, ενώ ουσιαστικά βρίσκεται μόλις 53 χρόνια πριν. Κι όμως, είναι ακριβώς αυτή η κοινωνική κίνηση ρήξης που δίνει το έναυσμα για ανυπακοή στην εξουσία στο σήμερα.

Ιδιαίτερα σε μια εποχή, που η ολομέτωπη επίθεση και επικυριαρχία Κράτους-Κεφαλαίου σε όλους τους τομείς της Ζωής έχει εμφυσήσει τον φόβο για οποιαδήποτε αντίδραση από την κοινωνική βάση. Μέσω της κρατικής καταστολής, του νομικού οπλοστασίου κι ενός ασφυκτικού καθεστώτος στα πλαίσια της πληροφόρησης και της “ειδησεογραφίας”, η Εξουσία έχει καταφέρει να φτιάξει έναν ανθρωπότυπο φοβισμένο, παραιτημένο, κλεισμένο στον εαυτό του και στο συνεχές άγχος της καθημερινότητας.

Το αυξημένο κόστος ζωής για βασικά αγαθά όπως η στέγαση, η

ενέργεια και η τροφή, ο πόλεμος, η κλιματική κρίση, η έμφυλη βία και το καθεστώς εξαίρεσης παίρνουν τον χαρακτήρα κάτι φυσιολογικού, με τα οποία θα πρέπει να συμβιβαστούμε και να ζούμε μαζί τους. Μέσα στη συνολική απάθεια-παραίτηση, στην εδραίωση ενός μπλοκ εξουσίας με όρους παντοκρατορίας και ολοκληρωτισμού (Νέος Ποινικός Κώδικας, Καταστολή, Δικαστική διαπλοκή, Μ.Μ.Ε.) έρχεται όλο και πιο έντονα η άνοδος του συντηρητισμού, της Ακροδεξιάς, ως αποτέλεσμα της απουσίας ενός εναλλακτικού πόλου. Αυτή τη διάλυση και συνθήκη εκμεταλλεύεται και η ίδια η Κυριαρχία, προκειμένου να επεκτείνει με χυδαίο, αρκετές φορές, τρόπο τον έλεγχο της στις ζωές μας. Μίας Εξουσίας που επικαλείται μία εθνική ενότητα, όποτε τα βρίσκει έστω και λίγο σκούρα, ενώ συμμετέχει παράλληλα και στους διεξαγώμενους πολέμους έχοντας τα χέρια της βαμμένα με αίμα, όπως την σφαγή που συνεχίζει να διεξάγει το Ισραηλινό Κράτος στην Παλαιστινή και στη Μέση Ανατολή.
Αν κάτι πρέπει να μας μείνει δεν είναι απλά κάποια γιορτή της αποκατάστασης μίας ψευδεπίγραφης δημοκρατίας, αλλά αυτή ακριβώς η συλλογική μνήμη και πράττειν της εξέγερσης, της διεκδίκησης και ανυπακοής. Διότι αυτά είναι που “σπάνε” την φαινομενική παντοδυναμία των δυναστών των ζωών μας. Η κοινωνία, τα κινήματα, δημιουργούν τις δικές τους απελευθερωτικές δυναμικές, αδιαμελάβητα και εκτός των ορίων της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, αποδεικνύοντας πως η μόνη πραγματική αντιπολίτευση είναι η ίδια η κοινωνική βάση.
Να πιάσουμε το νήμα της εξέγερσης που άφησαν οι απανταχού καταπιεσμένοι μπροστά σε αυτά που έμοιαζαν μέχρι πρότινος “ακατόρθωτα”.
Συγκέντρωση-πορεία για την επέτειο από την εξέγερση του Πολυτεχνείου:
17/11/2026 στις 17:00, Πολυτεχνείο Α.Π.Θ.
Συγκροτούμε κοινό μπλοκ με τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης